

„Érzelmileg kötődöm a munkámhoz” – interjú Újléta frissen végzett szakemberével

Nagyné Kocsordi Mónika a Hajdú-Bihar megyei Újlétán él családjával. Az alig több, mint ezer fős település a Nyíradonyi járásban található, Debrecentől mintegy harminc kilométerre. Megbízhatóság, kreativitás, szorgalom – és mosoly! Ezekkel a tulajdonságokkal jellemezhető leginkább Újléta közművelődési szakembere, aki tavaly végzett középfokon, idén pedig, mint a Közművelődési Képzési és Foglalkoztatási Program munkatársa, a műhelyfoglalkozások lelkes résztvevője volt. 2014 októberében kezdett ebben a „nagyon szép és összetett hivatásban” dolgozni, önkéntesként. Szakmai útjának alakulása a vele készült interjúban olvasható.

R. S. K.: Hogyan lett belőled közművelődési asszisztens?

N. K. M.: Önkormányzati képviselőként és magánemberként is napi kapcsolatban állok az emberekkel, szeretem és tisztelem a települést, az ott élő embereket és a hagyományainkat – meséli Nagyné Kocsordi Mónika. – Számomra a legnagyobb motiváció az, amikor az emberek jól érzik magukat egy rendezvényen és mosolyogni látom őket, vagy ha az utcán odaszaladnak hozzám a gyerekek, átölelnek,

hogyan milyen jó volt a kézműves foglalkozás vagy a hétfégi vetélkedő. Szakmai szempontból pedig a legnagyobb kihívás: a közösség-építés. Embereket, közösségeket közelebb hozni egymáshoz nagyon nehéz és szép feladat.

R. S. K.: Magában a közművelődésben mi a vonzó számokra?

N. K. M.: Nagy lehetőségek jelennek a közművelődésben – magyarázza Mónika. – Egy településen a közművelődési szakember munkája sok emberhez szól, köz-

vetlenül avatkozik be a közösségek életébe, gondoskodik a szórakozásokról, a szabadidő hasznos eltöltéséről.

Érzelmileg nagyon mélyen kötődöm a közművelődési területhez. Nincs annál jobb érzés, mint ha sikerül egy falunapot jól megszervezni és jönnek a visszajelzések, hogy minden idők legjobb falunapja volt. Vagy az iskola legelevenebb gyereke ámuló szemekkel áll melletttem egy órán át és közösen tököt faragunk. Amikor már hetekkel

Nagyné Kocsordi Mónika

egy rendezvény előtt keresnek, és kérdik izgatottan, hogy „igaz, nem marad el? Lesz-e főzőverseny vagy lesznek-e az idei parasztolimpián új versenyszámok?” Kifejezetten szeretem, ha gyerekekkel kell foglalkoznom. Ők hatalmas nagy energiabombák! Nagyon lelkesek, formálhatóak. Nagyon szeretek kézműves foglalkozásokat tartani nekik. A fiatalok is számítanak rám. Megkeresnek: „Mónika néni! Unatkozunk, csináljunk valamit!” A szakmába is a gyermekeim miatt csöppentem bele, amikor láttam, hogy nincs hová menniük szórakozni, nincsenek élményt adó események. Akkor nekifogtam előbb az adventi ünnepségsorozatot, majd pedig a majálist megszervezni. A fiam sokat segített, ma pedig már a lányom is mindig ott van mellettem, szép lassan megtanulta a rendezvényszervezés minden csinját-bínját.

R. S. K.: Már évekkal a KFK Program indulása előtt kapcsolatba kerültél a Nemzeti Művelődési Intézettel. Először a Hajdú-Bihar Megyei Igazgatóság bábos projektejének szervezésébe kapcsolódtál be, majd részt vettél az igazgatóság

több képzésén, így a média-, illetve a települési imázs filmműhelyben is. Mit adtak neked ezek a programok?

N. K. M.: Rengeteg támogatást kaptam az igazgatóság dolgozóitól és a képzésen részt vevő csoporttársaimtól. Szinte minden kollégát megismerhettem a megyében. Figyeljük, segítjük egymás munkáját, akkor is, ha éppen egy bohócra vagy egy népi játszóházra van szükség, de akkor is, ha dokumentációs vagy szakmai kérdésekben kell a jó tanács. A pandémiás időszakban kicsit félttem, hogy tudom az online térben megvalósítani az ötleteimet, terveimet, de végül is könnyen si-

került. Írtam közművelődési koncepciót, megrendeztem, a magyar kultúra és a költészet napját, de még a hóember világnapját is. Felhívásomra közösen szavalt a falu, szinte minden hónapban cikket írtam a rendezvényekről, NKA pályázatot írtam és nyertem... Nagyon gyorsan elrepült ez az év. Minden percét, minden feladatot élveztem. Munkaköri leírásom alapján kiélhettem minden kreatív ötletet, minden tervemet megvalósíthattam a településemen. Az Újlétei Művelődési Közösségi Szintér Facebook-oldalán megtalálható minden apró kezdeményezésem.

R. SIMOR KATALIN okleveles középiskolai magyar tanár és közművelődési és népművelési előadó. Diplomáját a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen szerezte, majd újságírást tanult a MUOSZ Bálint György Újságíró Akadémiáján. Elsősorban a kommunikáció és a média területén végzett szakmai munkát az elmúlt három évtizedben. Újságíróként dolgozott országos és helyi lapok kulturális rovatában, a debreceni helyi televíziók és rádiók szerkesztő-műsorvezetőjeként, illetve PR-esként is. 2008-ban elnyerte Debrecen város Sajtó-díját. Hat évet tanított intézményi kommunikátor szakon a nyíregyházi főiskola kihelyezett, debreceni tagozatán. 2013 februárjától a Nemzeti Művelődési Intézet Hajdú-Bihar Megyei Igazgatóságának módszertani referense. Az igazgatóság kommunikációs feladatai – kapcsolattartás, a megyei honlap szerkesztése, rendezvények moderálása stb. – mellett a minőségfejlesztés és a szakmai napok, továbbképzések, műhelyek, valamint az értéktárakkal kapcsolatos szakmai terület felelőse.